

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1894.

Wydano i rozesłano dnia 30. Sierpnia 1894.

Część XVI.

Nr. 66.

U s t a w a

z dnia 31. Lipca 1894, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o ulgach dla opodatkowanych miasta Krakowa, tudzież powiatów krakowskiego i chrzanowskiego, z powodu konwersyi długu indemnizacyjnego Galicyi wschodniej, Galicyi zachodniej i Wielkiego Księstwa Krakowskiego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Przy wymiarze dodatków do podatków na potrzeby funduszu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, będą opodatkowanym miasta Krakowa, tudzież powiatów krakowskiego i chrzanowskiego, przyznawane następujące ulgi:

Wymienieni opodatkowani opłacać będą w okresach poniżej wyrażonych od ilości groszy dodatku do każdej korony podatków bezpośrednich, dla całego kraju przyzwolonych — mniej:

W latach od r. 1894 do 1898 włącznie o 14 groszy,

"	"	1899	"	1903	"	"	11	"
"	"	1904	"	1908	"	"	8	"
"	"	1909	"	1913	"	"	5	"
"	"	1914	"	1916	"	"	4	"
"	"	1917	"	1918	"	"	2	"

Od roku 1919 będą wyżej wymienieni opodatkowani opłacać dodatki do podatków na potrzeby funduszu krajowego w tej samej wysokości, jaka dla opodatkowanych w całym kraju oznaczona będzie.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 31. Lipca 1894.

Franciszek Józef w. r.

Bacquehem w. r.

Nr. 67.

R o z p o r z ą d z e n i e

c. k. krajowej Dyrekcyi Skarbu we Lwowie z dnia 13. Sierpnia 1894, L. 75.166, oznaczające drogi lądowe, któremi począwszy od dnia 1. Września 1894, wolno będzie transportować opodatkowane palone napoje spirytusowe w ilościach więcej niż jeden liter, we wzajemnym obrocie między krajami korony węgierskiej, względnie Bośnią i Hercegowiną a królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa.

Na mocy reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 4. Sierpnia 1894, L. 35.129 i odnośnie do §. 6. ustawy z dnia 18. Czerwca 1894 (Dz. u. p. Nr. 121), dotyczącej zwrotu podatku od alkoholu zawartego w palonych napojach spirytusowych, które już po uiszczeniu podatku przesyłane bywają z królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa do krajów korony węgierskiej, do Bośni i Hercegowiny lub na odwrót, podaje się niniejszem do wiadomości, że począwszy od dnia 1. Września 1894, na razie tylko następującymi tutejszokrajowymi drogami (oprócz dróg żelaznych) wolno będzie transportować a to w kierunku od granicy węgierskiej do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, opodatkowane palone napoje spirytusowe w ilościach więcej niż jeden liter a mianowicie: drogą Csácz-Zwardoń-Szare - Żywiec, Námesztó-Przyborów-Jeleśnia-Żywiec, Ó-Fala-Czorsztyń-Nowy Targ, Palocsa-Muszyna-Stary Sącz, A. Szvidnik-Barwinek-Dukla, Mező-Laborcz-Jaśliska-Dukla, Sztakesin-przesmyk Strub-Baligród, N. Bereznia-Sianki-Turka, Alsó-Vereczke-Tucholka-Skole.

C. k. krajowa Dyrekcyja Skarbu

Lwów 13. Sierpnia 1894.

Korytowski w. r.

Nr. 68.

R o z p o r z ą d z e n i e

e. k. Namiestnictwa z dnia 2. Sierpnia 1894, L. 58.567, którem
wydaje się zakaz pasania dorastających buhajów wspólnie z krowami
i jałówkami.

Z uwagi na postanowienia §. 16. ustawy z dnia 20. Lipca 1892, Dz.
ust. kr. Nr. 51, o licencyonowaniu buhajów i utrzymywaniu buhajów gminnych,
wydaje się niniejszem zakaz pasania buhajków liczących powyżej 6 miesięcy
wieku wspólnie z krowami i jałówkami.

Przekroczenia tego zakazu będą karane grzywnami od jednego do dzie-
sięciu złr.

Nr. 69.

U s t a w a

z dnia 9. Lipca 1894, o regulacyi rzeki Bugu.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Regulacya rzeki Bugu od ujścia Pełtwi w Busku aż do granicy państwa,
ma być wykonaną jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt Wydziału kra-
jowego z r. 1891, preliminarz kosztów budowy na 594.000 złr. w. a.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym
projekcie w porozumieniu z Administracją Państwa w granicach powyższej
sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta budowy włącznie z wydatkami na założenie plantacyi wikliny,
potrzebnych dla uzyskania taniego materiału faszynowego, na utrzymanie

w czasie budowy i na zarząd, pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 1. i §. 4. ustępu 1. ustawy z dnia 30. Czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116, bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) państwowa dotacja budowli wodnych ze względu na objętą projektem regulacyjnym spławną przestrzeń między Dobrotworem a granicą państwa — tudzież zamierzone uspławnienie przyległej górnej przestrzeni między Dobrotworem a Buskiem, bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości dwudziestu procent kosztów, z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

d) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które są położone w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, — a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 38) według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Dla rozłożenia i ściągnięcia datków prywatnych stron interesowanych w §. 3. pod d) wymienionych, zawiązaną będzie przez Administracją Państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym spółka wodna.

Bliższe szczegóły co do wyboru i liczby członków Wydziału tej spółki, określi statut przez władzę polityczną wydać się mający.

§. 5.

Prestacje konkurencyjne mają być uiszczone w czasie budowy w równych ratach rocznych z góry, zasiłki zaś krajowe i państwowe w miarę konstytucyjnego zezwolenia.

Wypłata zasiłków z funduszu melioracyjnego i dotacji budowli wodnych, odbywać się ma w miarę rzeczywistej potrzeby dla programowego wykonania przedsięwzięcia.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót, ma być utworzonym oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

- 1) z kwoty osiągniętej ze sprzedaży gruntów, uzyskanych przez regulację, jako kapitału zakładowego;
- 2) z odsetek tej kwoty, jakie narosną w czasie budowy;
- 3) z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia szkarp rzeki.

Dalsze postanowienia co do rozkładu reszty kosztów utrzymania na kraj i strony interesowane, ewentualnie utworzenia w tym celu jednej lub więcej spółek wodnych i innych zarządzeń potrzebnych dla konserwacji wykonanych budowli, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego po skończeniu budowy.

§. 7.

Wykonanie robót oraz zarząd funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Administracją Państwa, której podobnie jak i stronom interesowanym przyznanym będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, co do rozpoczęcia i czasu trwania budowy, co do terminów płatności i sposobu uiszczania datków, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania rządowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa, określi rozporządzenie wykonawcze, które wyda Wydział krajowy wspólnie z Administracją Państwa.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

Madonna di Campiglio 9. Lipca 1894.

Franciszek Józef w r.

Falkenhayn w. r.

Bacquehem w. r.

Plener w. r.

Nr. 70.

U s t a w a

z dnia 9. Lipca 1894, o regulacyi potoku Dumnego.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Regulacya potoku Dumnego od stawu w Kukizowie do mostu gminnego w Lisku, w powiatach lwowskim i kamioneckim, ma być wykonaną jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1893, preliminujący koszta robót na 57.600 złr.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją Państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Koszta regulacyi włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu, pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 1. i §. 4. ustępu 1. ustawy z dnia 30. Czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116, bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym, przez władze polityczne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy a to w myśl §. 66. kraj. ustawy wodnej z d. 14. Marca 1875, Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 38, według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma

być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się uskuteczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Do rozłożenia i ściągnięcia datków stron interesowanych w §. 3. pod *c)* wymienionych, zawiązaną będzie przez Administrację Państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym spółka wodna.

Bliższe szczegóły co do wyboru i liczby członków Wydziału tej spółki, określi statut przez władzę polityczną ułożyć się mający.

§. 5.

Datki oznaczone w §. 3. pod *a) b) i c)* mają być oddane do rozporządzenia w czasie budowy w równych ratach rocznych z tem ograniczeniem, że rzeczywista wypłata zasiłków kraju i państwowego funduszu melioracyjnego odbywać się ma w granicach pojedynczych rat rocznych w miarę potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót regulacyjnych po skończeniu budowy ma być utworzonym oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

- 1) z kwoty osiągniętej ze sprzedaży uzyskanych przez regulację gruntów;
- 2) z odsetek tej kwoty, jakie narosną w czasie budowy.

Dalsze postanowienia co do rozkładu reszty kosztów utrzymania na kraj i strony interesowane, ewentualnie utworzenia w tym celu jednej lub więcej spółek wodnych i innych zarządzeń, potrzebnych do konserwacji wykonanych robót, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 7.

Wykonanie robót regulacyjnych i konserwacyjnych zarówno jak i zarząd funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego, obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, któremu podobnie jak i stronom interesowanym przyznanym zostaje wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, co do czasu trwania budowy, terminów płatności i sposobu uiszczenia datków,

oraz co do ewentualnego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsięwzięcia, określi rozporządzenie wykonawcze, ułożone przez Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem a zatwierdzone przez Ministerstwo rolnictwa.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

Madonna di Campiglio 9. Lipca 1894.

Franciszek Józef w. r.

Falkenhayn w. r. **Bacquehem** w. r. **Plener** w. r.

Nr. 71.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z d. 2. Lipca 1894, L. 52.594, którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z d. 1. Maja 1893, Dz. u. kr. Nr. 33, o regulacyi rzeki Dniestru między Rozwadowem a Żurawnem, ułożone przez c. k. Namiestnictwo wspólnie z Wydziałem krajowym a zatwierdzone reskryptem Wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 24. Czerwca 1894, L. 11.217, w porozumieniu z Wysokiem c. k. Ministerstwem rolnictwa.

Badeni w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 1. Maja 1893, Dz. u. kr. Nr. 33, o regulacyi rzeki Dniestru między Rozwadowem a Żurawnem.

§. 1.

Regulacya rzeki Dniestru na przestrzeni od Rozwadowa do Żurawna jest przedsięwzięciem krajowym i ma być wykonana w myśl §. 6. ustawy z d.

1. Maja 1893, Dz. u. kr. Nr. 33, przez Administracyę Państwa przy współudziale Wydziału krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma generalny projekt rządowy z roku 1886, preliminujący koszta budowy na 1,600.000 złr. w. a.— Administracya Państwa jest jednak upoważnioną do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Wydziałem krajowym w granicach sumy kosztorysowej, a to na podstawie opracować się mających projektów szczegółowych, które przedłożone będą c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do zatwierdzenia w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa.— Celem regulacyi jest:

a) obniżenie zwierciadła wody na całej około 80 km. wynoszącej przestrzeni dla uzyskania odpowiedniego spływu wód w celu zamierzonego osuszenia obszernych bagien, znajdujących się nad Dniestrem powyżej Rozwadowa pod Samborem;

b) wytworzenie koryta przydatnego dla żeglugi;

c) zabezpieczenie brzegów przeciw zerwaniu;

d) usunięcie o ile możności zalewów z porzecza na tej przestrzeni.

§. 3.

Czas budowy oznaczony jest w §. 1. ustawy z d. 1. Maja 1893, Dz. u. i rozp. kr. Nr. 33, na lat piętnaście, a to począwszy od roku 1893

W czasie tym wzbrania się wszelkich dla projektu szkodliwych budowli prywatnych na rzece Dniestrze w przestrzeni wyżej oznaczonej.

§. 4.

Koszta regulacyi włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu, pokryte być mają z funduszu regulacyjnego, utworzonego w myśl §. 3. ustawy z dnia 1. Maja 1893, Dz. u. kr. Nr. 33, i nie mogą przekroczyć sumy kosztorysowej 1,600.000 złr. w. a.

Zarząd funduszu regulacyjnego spoczywa w rękach c. k. Namiestnictwa, które z tego funduszu skutecznie wypłaty i zarządza asygnaty.

§. 5.

Oznaczone w §. 3. ustawy z dnia 1. Maja 1893, Dz. u. kr. Nr. 33, datki państwa i kraju, mają być wpłacone do funduszu regulacyjnego w sposób następujący:

a) Datek z państwowej dotacji budowli wodnych w wysokości czterdziestu procent prelimitowanych kosztów, czyli w kwocie 640.000 złr. a. w. w piętnastu ratach rocznych od roku 1893 do roku 1907 po 42.666 złr. 67 ct. w. a. rocznie;

b) datek z państwowego funduszu melioracyjnego w myśl §. 6. ustępu 1. ustawy z dnia 30. Czerwca 1884, Dz. p. p. Nr. 116, w wysokości dwudziestu procent prelimitowanych kosztów, czyli w kwocie 320.000 złr. a. w. w piętnastu ratach rocznych od roku 1893 do roku 1907 po 21.333 złr. 33 ct. w. a. rocznie;

c) datek z funduszu krajowego w wysokości czterdziestu procent prelimitowanych kosztów, czyli w kwocie 640.000 złr. a. w. w piętnastu równych ratach rocznych po 42.666 złr. 67 ct. a. w. od roku 1893 do roku 1907.

Datki konkurencyjne, do których będą pociągnięci właściciele graniczących nieruchomości lub sąsiednich zakładów wodnych w myśl postanowienia §. 51. ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875, Dz. u. kr. Nr. 38, mają służyć na częściowe pokrycie 40% datku funduszu krajowego.

§. 6.

Raty coroczne datków Państwa i kraju mają być wypłacane z góry, po konstytucyjnym uchwaleniu preliminarza państwowego i krajowego na rzecz funduszu regulacyjnego.

Datki konkurencyjne stron prywatnych ściągane będą na mocy prawomocnych orzeczeń w drodze politycznej egzekucyi.

§. 7.

Dla oznaczenia konkurencyi należy sporządzić odpowiednie katastry i plany i utrzymywać je w ewidencji podczas budowy.

§. 8.

Dla prowadzenia robót regulacyjnych oraz pełnienia służby techniczno-administracyjnej, utworzy c. k. Namiestnictwo osobny oddział techniczny, składający się z kierownika budowy i potrzebnego personelu pomocniczego, który to oddział wykona roboty regulacyjne i wszelkie inne techniczne czynności według zatwierdzonych projektów pod nadzorem c. k. Namiestnictwa.

Każdoczesną siedzibę kierownictwa budowy oznaczy na jego wniosek c. k. Namiestnictwo.

Dla przeprowadzenia rozpraw należących do politycznej Administracyi, przeznacza się c. k. Starostwo w Żydaczowie jako I. instancję.

Rozumie się samo przez się, że kierownictwo budowy, jako zastępca funduszu, regulacyjnego winno być wysłuchanem przy rozprawie a względnie przed wydaniem orzeczenia.

§. 9.

Wszelkie pobory technicznych organów, względnie ich pomocników w czasie budowy, tudzież koszty kancelaryjne i komisyjne delegatów Administracyi Państwa i Wydziału krajowego (§. 10.) wysłanych dla inspekyi, kolaudacyi i zestawienia corocznych programów budowy, mają być pokryte z funduszu regulacyjnego.

§. 10.

Dla ułożenia programu robót regulacyjnych, które mają być wykonane w następnym roku, zbiera się raz w rok, a mianowicie z końcem każdego roku, za inicjatywą c. k. Namiestnictwa w miejscu siedziby urzędowej kierownictwa budowy, komisya składająca się:

a) z wyższego przez c. k. Namiestnictwo wydelegowanego technicznego urzędnika państwowego;

b) z wyższego przez Wydział krajowy wydelegowanego technicznego urzędnika krajowego;

c) z kierownika budowy.

C. k. Namiestnictwo jest upoważnione według potrzeby do częstszego zwołania tej komisyi.

Komisya w powyższy sposób złożona, oznacza protokolarnie na miejscu na podstawie dostarczonych przez kierownika budowy planów i wyniku badań wstępnych, roboty regulacyjne, które wykonane być mają w roku przysłym na rachunek dotacyi rocznej, obliczonej corocznie w przecięciu na 106.666 złr. 67 ct. w. a. włącznie z wydatkami własnego zarządu i misyami.

Program budowy na rok następny ułożony przez komisję, wraz z projektami szczegółowymi, wypracowanymi według tego programu przez kierownika budowy, należy przedłożyć c. k. Namiestnictwu do zbadania w porozumieniu z Wydziałem krajowym, a następnie c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do zatwierdzenia w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa.

§. 11.

Dzień komisyi, o której mowa w §. 10. oznaczy c. k. Namiestnictwo na wniosek kierownika budowy.

§. 12.

Na wypadek, gdyby po zatwierdzeniu przez c. k. Ministerstwo wniosków komisji i projektów szczegółowych okazało się, że objęte programem roboty nie znajdują pokrycia w przyzwolonych na odnośny rok funduszach, i ewentualnych oszczędnościach z roku poprzedniego, c. k. Namiestnictwo ma ze względu na niedopuszczalność przekroczenia rocznej dotacji, po wysłuchaniu członków komisji, oznaczonych w §. 10. pod *a), b), c)* z rocznego programu mniej pilne roboty wyłączyć i wstawić je na rachunek dotacji robót następnego roku.

§. 13.

Kierownik budowy jest odpowiedzialny za fachowe i ekonomiczne wykonanie budowy, za dokładne dotrzymanie zatwierdzonych projektów, tudzież za to, by preliminowanych kosztów nie przekroczone.

Kierownik budowy winien się także starać o odpowiednie zasadzenie odsypisk i nadających się do tego gruntów nadbrzeżnych, jakoteż o zagospodarowanie i odpowiednie celowi zużytkowanie sadzonek.

Przy prowadzeniu budowy i innych czynnościach urzędowych, ma się stosować do wszystkich przepisów i postanowień obowiązujących dla państwowych budowli.

Gdyby się okazała potrzeba zmiany zatwierdzonych projektów, lub gdyby wykonanie zatwierdzonego projektu wymagało większych kosztów, obowiązany jest kierownik do wczesnego przedstawienia umotywowanych wniosków c. k. Namiestnictwu.

§. 14.

Kierownik budowy znosi się bezpośrednio z c. k. Namiestnictwem, utrzymuje je przez peryodyczne sprawozdania w ciągłej wiadomości o postępie robót regulacyjnych i donosi mu natychmiast o wszystkich niezwykłych wypadkach.

§. 15.

Przy nabywaniu gruntów potrzebnych do wykonania robót regulacyjnych, należy się zastosować do postanowień galicyjskiej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875, Dz. u. kr. Nr. 38.

Przy odbieraniu w fizyczne posiadanie wszelkich realności, tak czasowo, jak i stale wywłaszczonych, lub też bezpłatnie odstąpionych na rzecz budowy, spisze kierownik budowy protokół odbioru, w którym należy powołać odnośny akt wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta nabyte w drodze ugód, ekspropriacyi lub wskutek budowli regulacyjnych, winno kierownictwo budowy oznaczyć granicznikami, postarać się o zainstabulowanie na rzecz funduszu regulacyjnego i utrzymywać je w ewidencji.

§. 16.

Wykonanie budowli regulacyjnych odbywa się z reguły w drodze przedsiębiorstwa, w którym to celu c. k. Namiestnictwo przeprowadzać będzie rozprawy ofertowe według zasad przyjętych przy ofertowych licytacyach dla państwowych budowli.

Na uzasadniony wniosek komisji budowy, ewentualnie kierownictwa budowy, może c. k. Namiestnictwo w wyjątkowych wypadkach w porozumieniu z Wydziałem krajowym odstąpić od rozpisywania licytacji ofertowych na rzecz właścicieli nabrzeżnych gruntów lub stron konkurujących i oddać im roboty.

§. 17.

W miarę robót wykonanych przez przedsiębiorstwo tudzież na podstawie przedłożonych poświadczeń i raportów budowy, może c. k. Namiestnictwo, jako władza kierująca i administrująca, asygnować przedsiębiorstwu częściowe wypłaty na poczet należności po strąceniu rat kolaudacyjnych. — Raty te można wypłacić przedsiębiorcom dopiero po zatwierdzeniu aktu kolaudacyjnego przez c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa.

Postanowienia te należy odpowiednio uwzględnić w odnośnym kontrakcie.

C. k. Namiestnictwo jest nadto uprawnione za złożeniem rachunku w swoim czasie wypłacać kierownictwu budowy zaliczki na roboty, które mają być wykonane w własnym zarządzie, asygnować koszty komisyjne, należności za zajęte grunta i odszkodowania.

Wszystkie te wydatki winien Departament rachunkowy c. k. Namiestnictwa zapisywać na rachunek funduszu regulacyjnego.

§. 18.

Z końcem roku, a najpóźniej 1. Marca następnego roku, udziela c. k. Namiestnictwo zamknięcie rachunkowe Wydziałowi krajowemu, któremu przysłuża także prawo wglądu w rachunki szczegółowe.

Jeżeli Wydział krajowy w ciągu dwóch miesięcy od dnia doręczenia zamknięcia rachunkowego, nie podniesie zarzutów, uważa się rachunki za przyjęte, w przeciwnym razie c. k. Namiestnictwo wyjaśni i usunie ewentualne wątpliwości przedstawieniem stanu rzeczy i motywów, gdyby zaś to nie skutkowało, przedkłada sprawę c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do rozstrzygnięcia w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa.

§. 19.

C. k. Administracya Państwa i Wydział krajowy nadzorują roboty regulacyjne przez swe techniczne organa, podejmując od czasu do czasu inspekye odnośnej przestrzeni rzecznej.

Urzędnicy techniczni przeprowadzający inspekyę, obowiązani są dopilnować należytego związku robót regulacyjnych, czuwać nad czynnościami kierownika budowy i dodanego temuż personalu pomocniczego we wszystkich gałęziach służby, a w szczególności, by roboty zatwierdzone wykonane zostały bez samowolnej zmiany ze strony kierownika budowy i w granicach przyzwolonej sumy kosztorysowej.

O spostrzeżeniach poczynionych podczas inspekyi budowy, winien urzędnik techniczny przedłożyć sprawozdanie swej władzy przełożonej.

Inspekye budowy zastępców Wydziału krajowego, należy ile możności przeprowadzać równocześnie z inspekyami zastępców c. k. Namiestnictwa.

Zastępcy obydwóch władz mają się w tym względzie co do czasu przeprowadzenia rzecznej czynności porozumieć w krótkiej drodze.

Kierownik budowy winien zresztą także zastępcy Wydziału krajowego, jeżeli tenże sam przybędzie, udzielać wszelkich żądanych wyjaśnień i na jego żądanie towarzyszyć mu przy inspekyi budowy.

§. 20.

Z końcem każdorocznego okresu czasu budowy, ma kierownik budowy przedkładać szczegółowe sprawozdanie o akcji budowlanej, o osiągniętych rezultatach i o kosztach zestawionych sumarycznie według głównych kategorii, w tem sprawozdaniu umieszczać ewentualnie uwagi odnoszące się do całej budowy i żądać kolaudacyi robót wykonanych w ubiegłym okresie czasu budowy.

§. 21.

Kolaudacyę przeprowadza komisya, o której mowa w §. 10. niniejszego rozporządzenia wykonawczego. — Członkowie komisji wymienieni w §. 10.

pod *a)* i *b)*, oglądają i badają wykonane roboty w obecności kierownika budowy, przeprowadzają kolaudację na podstawie raportu budowy, rachunków sporządzonych przez kierownictwo budowy, a sprawdzonych co do cyfry przez Departament techniczny i rachunkowy c. k. Namiestnictwa, tudzież innych dokumentów, i przedkładają c. k. Namiestnictwu wynik kolaudacji wraz z dotyczącymi wnioskami.

Akt kolaudacyjny sprawdzony przez c. k. Namiestnictwo i Wydział krajowy, należy następnie przedłożyć c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych do zatwierdzenia w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa.

§. 22.

Dla utrzymania wykonanych robót po upływie czasu budowy oznaczonego w §. 3. ma być utworzony oddzielny fundusz stosownie do postanowień §. 5. ustawy z dnia 1. Maja 1893, Dz. u. kr. Nr. 33.

Fundusz ten składać się będzie:

- 1) z kwoty osiągniętej ze sprzedaży gruntów uzyskanych przez regulację jako kapitału zakładowego;
- 2) z odsetek tej kwoty, jakie narosną w czasie budowy;
- 3) z dochodu uzyskanego ze sprzedaży wiklin.

O ile dochody tego funduszu nie wystarczą na pokrycie kosztów utrzymania, resztę kosztów konserwacji pokrywać będzie państwowa dotacja na budowie wodne w wysokości 60%, fundusz krajowy zaś w wysokości 40%. Zarząd funduszu konserwacyjnego sprawuje c. k. Namiestnictwo.

§. 23.

C. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych zastrzega się prawo wysyłania zastępcy ministeryjnego Departamentu dla budowli wodnych do komisji oznaczonych w §§. 10 i 21, w którym to celu winno c. k. Namiestnictwo we właściwym czasie donieść temuż Ministerstwu o miejscu i dniu każdorazowej komisji.

